

Podpořte! Hrajte s námi!

www.hrajemeozivot.com

sobota 11. 3. • 19.30 • DS Žumbera Plzeň
– tvůrčí skupina SKORODIVADLO

István Örkény

KOČIČÍ HRA

„Tato hra má být hrána jako jediná plynulá, souvislá věta...“ I. Örkény
Tragikomické téma hry nechává nahlédnout do vztahu dvou milujících se, stárnoucích sester, které, přestože je po válce rozdělují stovky kilometrů a každá z nich žije v naprosto odlišných sociálních podmínkách, žijí jedna pro druhou.

Představení proběhlo, zprávu z něj však přineseme až v neděli po hodnocení poroty na našem FB.

A už přinášíme 1. exkluzivní foto (Díky, Vládo)

Živá redakce TT

Petra Kolářová (–pk–), Martina Šušová (–mš–), Jirka Janouškovec (–jj–), Lucie Listopadová (–ll–), Lenka Kůsová (–lk–), Josef Chalupný (–pch–), Simona Sládková (–ss–), Anežka Sládková (–as–), Lukáš Veverka (–lv–), Lenka Šimonová

Foto: Josef Chalupný, Vladimír Šlechta, Jaroslav Staněk, Jitka Chalupná ... a další

Hej, jsme i na sockách! <https://www.facebook.com/tyjatrimes/>

tetování dne

TYJÁTR **TIMES**

neděle 12. 3. 2017 • www.tyjatr.cz • 10 Kč

34. západočeská oblastní přehlídka amatérského divadla Horažďovice 6.–12. 3. 2017

3

Hurá na radnici

K divadelní přehlídce patří neodmyslitelně i oficiální přijetí na radnici. Všechny vítá starosta M. Forman, tentokrát oslovuje Libušku Mužikovou ne jako babičku, ale jako maminku divadelníků. Starosta rozumí více sportu, proto předává slovo paní místostarostce, která se o kulturu více zajímá. H. Kalná omlouvá svoji neúčast na představeních nabitým programem. Nicméně jedno představení viděla a herce z Litvínova velice chválí a lituje, že představení bylo příliš krátké. V první řadě chce poděkovat

paní Mužikové, která se velice zasloužila i o fungování a úroveň pravidelných divadelních přehlídek, za dlouholetou činnost při provozování KD. Uvádí, že Město bude velice rádo, když budou přehlídky pokračovat a předpokládá, že paní Mužiková zůstane s dalšími přehlídkami organizačně spjatá, načež Libuška suše poznamenává, že ještě nedostala od Města žádnou nabídku na spolupráci. Slova se ujímá Libuška. Divadlo je její rodina, prožila tady významný kus života, každoročně přijíždí i soubory, které nehrají a to jen proto, aby byly „u toho“. Je tak dojatá, že předává štafetu slova raději dál.

Hanka Šiková tlumočí pozdravy od Vl. Vondráčka, omlouvá A. Svobodovou. Zdůrazňuje, že přehlídka v HD je pro Svaz českých divadelních ochotníků jako rodinné stříbro a je to jejich nejprestižnější přehlídka. Připomíná Plzeňský deník, kde byla přehlídce věnována celá jedna stránka. Apeluje na zastupitele města, aby se zasadili o pokračování přehlídky, a žádá od starosty a místostarostky ujištění, že bude přehlídka pokračovat. H. Kalná šalamounsky odpovídá, že to půjde, pokud nebudou divadelníci moc zlobit. H. Šiková ještě předává Pamětní listy zástupcům všech souborů.

Slova se ujímá postupně celá porota a zástupci hereckých společností. Všichni vzdávají, teď již znovu slzící Libušce, hold a děkují za kus jejího srdce, které celé roky všem, rozdávala a všichni, jako jeden muž vyslovují přání, aby bylo učiněno vše k zachování kulturní úrovně města a k udržení přehlídky v Horažďovicích. V minulosti nám ji občas chtěl někdo přetáhnout, ale když zjistili, co je s tím práce, tak si založili raději vlastní Čurdu... Do HD se všichni vracejí jako dobří holubi, protože je tady neopakovatelná atmosféra. Fr. Zborník vhání svým proslovem slzy do očí všem a zdůrazňuje, jak stěžejní je spolupráce provozovatele KD a radnice. Preje šťastnou ruku při výběru nového provozovatele.

Zástupci nových souborů děkují za příležitost vystoupit na podobné akci a už se těší na sobotní společenský večer (ještě neví, co je čeká...).

Vše bylo řečeno a teď honem zpátky na další představení.

–mš–

Nicolas Bedos

ZDRAVOTNÍ VYCHÁZKA

Láska za zdmi psychiatrické léčebny.

Ona a on na lavičce v parku. Začnou si povídat a chtějí se více poznat. Oba jsou nemocní a snaží se ze svých problémů léčit. Ona – schizofrenní nymfomanka s maniodepresivní psychózou, on – erotoman, alkoholik, se sklony k sebevraždě. Ona je zpěvačka a vždy se velice ztotožňuje s rolí. Oba dva se snaží vypořádat s problémy toho druhého, snaží se přijít na kloub tomu, jak spolu můžou vycházet. Oba někdy vybuchnou a jejich nemoc je pohlítí.

Po několika setkáních na lavičkách, kde si odhalují nejtajnější tajemství, po dlouhých rozhovorech o životě, po množství výbuchů na obou stranách, se do sebe zamilují. Nechtějí si spolu ale nic začít, protože se bojí, jak by mohli vydržet bez hádek. A jak by vydrželi hádky. Neví, jak by se ten druhý ve vztahu choval. A dokáže být vůbec věrný? Když ji opustí, zhroutlí se, a on se k ní po osmi měsících vrátí. Ale je to doopravdy on?

—as—

Zdravotní rozhovor

Pár slov nám prozradila Soňa Kratochvílová, představitelka Camily

Já: *Soňo, něco málo o Amcethu?*

Ona: Začínali jsme v Americkém Centru v Plzni, kde u zrodu souboru stáli Jiří Č. Ulrich a Franta Zatloukal. Dnes fungujeme pod divadlem Dialog, je nás tak nějak asi pět členů, občas hostujeme jinde, občas si někoho vypůjčíme.

Já: *Pouhých pět členů?*

Ona: No, není to moc, pravda ale je, že hledáme další členy, abychom mohli hrát víc inscenací najednou a alternovat.

Já: *Na přehlídku jste přivezli lovestory z cvokhauzu. Co další repertoár?*

Ona: Vycházku hrajeme od prosince 2015. Teď se momentálně těšíme na premiéru naší nové hry Rodinné album, kterou přímo pro náš soubor napsal Jan Sojka. Přijďte se podívat na premiéru 30. března 2017.

—pch—

Vycházkové hodnocení poroty

MV: Hra střídá vtipné a mrazivé momenty. Zásadním vkladem souboru je dopsání postavy sestry a doktora, což je i největší otazník celé inscenace. Mě baví ty statistiky, které naráží na realitu, ale v okamžiku, kdy říkají scénické poznámky, zdržují. Problém vidím i na konci, kde se postavy lékaře zdvojí. Za představení děkuji – je dobré.

MC: Představení je zábavné v tom, jaké jsou dialogy protikonvenční. Bylo mi tam dobře.

KČ: Děkuji za představení. Vztah mezi hlavními postavami byl dobře čitelný, díky silným hereckým výkonům. Zpráva pro mě z tohoto představení je, že „blázni“ mají

dar vidět věci, které my „zdraví“ nevidíme. Dovedli jste mě k úvaze nad tímto tématem. Mám ráda, když mě představení donutí k zamýšlení.

FZ: Díky vašemu herectví silně vnímáme rozdíl mezi jejich světem a tím naším, chápeme ten svět plný emocí, fandíme mu a nechceme, aby se změnil.

Hlavní protagonistka na výtku k postavám sestry a lékaře: To byl režijní záměr Ireny.

FZ: Irena je v Londýně předpokládám (viz Krysař).

Následuje dloooooouhá diskuse o zářivkách ☺

—ll—

A co na divadla divák/dívák?

Zpovídaná: divák Terka 16 let

Já: *Co tě láká do divadla?*

Ona: Líbí se mi divadlo, ta kultura a je to zajímavý, každý divadlo je jiný.

Já: *Byla jsi na nějakém divadle z přehlídky?*

Ona: Teď jdu poprvé, byla jsem na nesoutěžních.

Já: *Líbili se ti?*

Ona: Líbil se mi Solaris, ten byl hodně hezký.

Já: *Půjdeš zítra na nějaké?*

Ona: Zítra... ještě nevím.

Já: *Od kolika chodíš do divadla?*

Ona: Už od mala, tak od osmi let.

Já: *Přivedli tě k divadlu rodiče?*

Ona: Ano.

—as—

O názory jsem požádala diváky z Rabí a okolí Evu, Zdenu, Tomáše, Marušku a Drahušku.

Mohu se zeptat, proč jste do divadla přišli?

Chodíme tradičně na divadelní přehlídku, máme totiž rádi divadlo. Zejména amatérské divadlo se nám líbí.

A proč až teď?

Teď jsme přišli, protože přes den jsme měli každý svůj program a teď na večer to všem vyšlo.

A vy také hrajete divadlo?

Jen dva z nás – já a manžel. Hrajeme v Podmoklech.

A co hrajete?

Zrovna teď připravujeme komedii Bezkontaktní ženy. Budeme mít 31. března a 1. dubna v 8 večer premiéru. Můžete všechny pozvat.

Ano, uděláme vám v novinách reklamu. Naprosto bezplatně...

Chtěla jsem vám ještě říct, že zejména máme rádi horažďovický Tyjátr. Nemohu zapomenout na Žitkovské bohyně, ty byly úžasné. Ale oni letos na přehlídce nehrají.

Já tedy moc děkuji za rozhovor, ať se vám Kočičí hra líbí.

Děkujeme.

—ss—

Téměř každodenní diváci pan J., pan P. a paní V.

Co vás láká na divadelní přehlídky?

Pan J.: Divadlo a hudba mě baví. Už na studiích v Praze jsem často navštěvoval divadla a koncerty. Byl jsem také ochotník, takže se o dění v amatérském divadle stále zajímám.

Pan P.: Zajímá mě kultura a ... héřečky. (smích)

V Horažďovicích není tak bohatý kulturní život a přehlídka je nabitá zajímavými divadelními představeními. Člověk vypadne na chvíli z každodenní jednotvárnosti. A společenský večer je také výborný. (smích)

Paní V.: Kromě divadla, samozřejmě, je pro mě důležitá ta komunita, ta čeleď lidíček divadelních a s divadlem spřízněných. Najednou se na pár dní ocitnete v jiném světě. Kulturní dům je pohlcen divadlem, vidíte známé tváře, smích, kouř cigaret, prach jeviště... a je vám dobře.

—pk—

K. Lupinec a kolektiv

HOTEL INFERCONTINENTAL

Horor, magie, fantasy? Vodník, polednice, upír, peklo. Kde končí člověčina?

Existují nadpřirozené postavy? Žijí mezi námi? Nebo v našem okolí? Kdo ví! Nikdo na to nezná odpověď, ale všichni o tom spekulují. Dnes v podvečer jsme zavítali do světa, kde byl vodník, upír, polednice a ďábel sám v podobě generálního ředitele třinácti hvězdičkového hotelu. Všechny tyto postavy se pokusily zmařit či ovlivnit lidské životy. Vodník ukradl duši poblázněné zamilované ženě na základě inzerátu, který napsal do novin („Hledám lidskou duši ke společnému ponoření se do mých hlubin“). Upír se bránil pěstování česneku

nad svou hrobkou („Co to prohodit s tím pórkem?!“), polednice se snažila ukrást dítě, které nezodpovědná matka zapoměla u nákupu pod stolem. V hotelu, vedeném čerty, se pokusili počestným křesťanům Bohuslavovi („Fujtajbl!“) a Svatoslavě („Brrrrr...“) ukrást duši pomocí alkoholu a pobízivého sexu. Čtyři rozdílné povídky nás velice pobavily a sál se nad některými situacemi popadal za břicho. Nemalý ohlas získaly i přestávky mezi přestavbou scény, protože: „Musíme to opravit! ☺“.

–as–

Inferkontinentální rozhovor

Po představení Hotel Infercontinental jsme se zeptali Hanky, Ondry a Veroniky na pár intimností.

Já: Ve vašem představení jste nechali diváka něco málo nahlédnout i pod kostýmy.

Ondra: Obnažujeme se před diváky teprve potřetí, ale já byl v rámci zkoušek nucen obnažovat se možná častěji, než je zdrávo. A vzhledem k tomu, že teď budeme představení hrát pravidelně, něco málo obnažování mě ještě čeká.

Já: V jednu chvíli jsem měl pocit, že Ondra bude ve svlékání pokračovat...

Ondra: Nohy mám pěkný, rád bych je ukázal, ale scénář to bohužel nedovolí.

Já: A jak to má představitelka paní Milerové?

Hanka: Už chvíli se sázíme, kdy mi praskne na jevišti ramínko od plavek a vypadne mi ňadro...

Veronika: Jsem si jistá, že po zhlédnutí této hry budou Hance před vchodovými dveřmi nocovat zástupy obdivovatelů.

Hanka: Jo a ten šroubovák, ten nám nedodal sponzor, ale paní scénografka... –pch–

Démon poroty

Hodnocení odborné poroty začíná MV: Vyhrávají strašidla anebo lidé? V každé ze čtyř povídek je to jinak, schází mi jednotný princip. Vodník velice dobře rozehraný, je krátký a vtipný. Celá inscenace má svým temporytmem klesající tendenci. Více rozehrávat situace a hlavně motivace postav. Herecky je od čeho se odpíchnout! FZ: Hastrman-ský příběh excelentního režiséra. Je to vtipné a precizně vybudované. Ostatní povídky režiséra nemají. Schází mi jednotící klíč. Není srozumitelný motiv jednání postav, v poslední povídce bloudí i takový herec jako je Bárta! MC: Také hledám

jednotící prvek, témata jsou trochu cochcárna. Ze všech cítím energii a chuť, ale chybí mi základ, o čem se vlastně hraje. KČ: Mám ráda komedie a jsem hodně citlivá na míru vkusu. Divácky jsem se namlsala na Vodníkovi, byl jasný, střídmy, srozumitelný – vtipný. Později bohužel až estrádní, televizní humor. Slovo režisérky: Možná jsem některé věci podcenila, dnes opravdu temporytmus nefungoval. Co jsme hrou chtěli sdělit? Hlavně pobavit diváky a možná připomenout, jak jsme každý zmanipulovatelný. MV: Manipulace – téma letošní přehlídky ☺

–lk–

Hlášení poroty

Původně měly být na tomto místě rozhovory s jednotlivými porotci. S Mášou, Hankou, Kristýnou, Františkem a Martinem. Všem jsme položili jednu otázku:

Paní Libuška Mužíková letos končí s provozováním KD. Co vás napadne, když uslyšíte Západočeská přehlídka a Horažďovice?

Všichni odpověděli téměř shodně. „Napadne nás v první řadě Libuška.“ Vážená porota promine, ale nebudeme citovat jejich jednotlivé odpovědi, protože byly opravdu až na malé rozdíly stejné. Přehlídka v Horažďovicích je událostí roku, a možná to zní nepatřičně, ale divadlo je skoro až na druhém místě. V první řadě jde o genia loci celé přehlídky. Znáte ten pocit, když se vracíte ze skvělé dovolené, ale doma za dveřmi si vydechnete a pronesete to klišé: „Doma je doma“. Tady to však není klišé. Stejný pocit zažívají rok co rok účastníci „naší“ přehlídky. V Horažďovicích se cítí jako doma. Za domáci, srdečnou a neopakovatelnou atmosférou stojí především guru přehlídky „naše“ Libuška a samozřejmě celý tým bezchybně fungu-

jící pod její taktovkou. Dokáže každým rokem zorganizovat perfektní průběh soutěže, svojí srdečností navodit nezapomenutelnou atmosféru a soubory za ní jezdí, i když zrovna v přehlídce nesoutěží. Jen tak, prostě nasát tu atmosféru, být u toho. Většina herců a porotců za ta dlouhá léta navázala s Libuškou osobní přátelství (Hanka Šiková považuje Libušku za svoji duchovní sestru) a právě vzájemné přátelství je hybnou silou takovéhle akce. Horažďovická přehlídka stojí zaslouženě na samém vrcholu mezi ostatními přehlídkami, které Plzeňský a Karlovarský kraj pravidelně organizuje. Vzkaz pro Libušku od odborné poroty: Neumíme si představit Horažďovice bez přehlídky a přehlídku bez Libušky. Děkujeme za všechno. Pro méně zasvěcené malé info: V současné době probíhá výběrové řízení na nového provozovatele Kulturního domu v Horažďovicích. Ve finále jsou dva zájemci. Nezbyvá než doufat, že pořádání Západočeské divadelní přehlídky zůstane v zájmu Města i nového provozovatele.

–TT–

Odborná porota: **Máša Caltová (MC), Kristýna Čepková (KČ), Martin Vokoun (MV), František Zborník (FZ)**, tajemnice poroty **Hana Šiková**

Prostě naše Máša...

Kristýnka se už směje

Náš krasoň

Hanka se těší na večer

Náš miláček

pře-HLÍDKA viděla...

...Vládík má nové ruce!

Pssst! To není ten, kterého myslíte.

A to je on!

Usmějte se, na temporytmus nehleďte!
My jsme se u Infercontinentálu nasmáli!

Diváci už přicházejí v 7.00.
Pospěšte si!

pře-HLÍDKA ví,

že naše pilná **Martina** (–mš–) zase slaví! Schválně se narodila do termínu Západočeské oblastní přehlídky amatérského divadla Horažďovice. Zatím jsme ale nezjistili, jestli hned do prvního ročníku nebo až do osmého.

Takže klobouček, kytičku, šampíčko, dortíček, zdravíčko, štěstíčko!!!

sobota 11. 3. • 13.00 • Divadlo JAKOHOST Plzeň

Jordi Galcerán

GRÖNHOLMOVA METODA

Čeká vás náročný přijímací pohovor na vysněné místo? Potřebujete obsadit post ve své firmě a nevíte, jakého adepta vybrat? Neutrácejte peníze za školení a tréninky, přestaňte s googlením zaručených rad a tipů. Pomůže vám Grönholmova metoda. Za necelé dvě hodinky si osvojíte manažerské smýšlení. Naučíte se, jak rozpoznat pravou tvář uchazečů a ohodnotit jejich charakter.

Co všechno jsme ochotni udělat s vidinou dobře placeného a prestižního místa? Odhalit svá citlivá místa, předvést „hysterák“, nebo „slzeryvnou“ scénu? Zapřít matku, rodinu i sebe?

Po zhlédnutí tohoto představení budete připraveni skutečně na vše.

Podstatné totiž není, jaký jste – dobrý, spolehlivý, pracovitý, kamarádský a flexibilní. Podstatné je jen to, koho vlastně firma hledá.

Ale když hledá krvelačnou svini, která se tváří jako andílek, bude se pak divit, koho to vlastně dostala...

–ss–

Grönholmův rozhovor

Svěží komedii španělského autora Jordi Galcerána Grönholmova metoda přivezl na divadelní přehlídku do Horažďovic plzeňský soubor **JakoHost**. Soudobá komedie poodhaluje svět top manažerů, svět, kterému se na divadle sice zasmějeme, ale zároveň z něj tak trochu mrazí. Na pár slov jsme se zeptali představitelky Mercedes Marie Mušky Chmelíkové.

Já: *Maruško Muško, máte ve svém souboru nějakého manažera?*

Ona: Ano, musím přiznat, že máme mezi sebou ekonoma financí, стратега rozvoje, manažerku kvality a jiné „neméně důležité“ funkce. S podobnými postupy se samozřejmě setkáváme, i když možná ne v až tak absurdní rovině. Nakonec alespoň víme, o čem hrajeme ☺.

Já: *Možná by nebylo špatné podobnou metodou vybírat nové herce do souboru.*

Ona: Souborem nám tak nějak volně proplouvá okolo dvaceti herců. Používat Grönholmovu metodu u nás ovšem nehrozí, my máme úplně jiný postup. Získáváme nové herce vykrádáním jiných divadelních souborů. Namátkou si vzpomínám, že už jsme vykradli Horní Břizu, Kaznějov, v Dialogu s námi mají také špatné zkušenosti. Tolik k našim metodám...

–pch–

Metody naší milé poroty

KČ: Dostali jste mě v Horažďovicích volume2. Vy jste akcentovali komediální linku příběhu, což je pro vás dobře. Nic jste ale nezůstali dlužni ani satirickému vyznění. Dvě výtky – proč neděláte pauzy na smích (Máša dívající se na hodinky: Já už vím – aby bylo dost času na hodnocení) a trochu vám padal temporytmus. Pointa nečekaná, zase jste mě převezli. A romantická linka – jako z telenovely. MC: Představení se mi moc líbilo. Někde šumljete, ale já měla vůli si to domyslet.

MV: Nebýt IKEA, nebylo by české divadlo, ale u vás je to přednost. Velmi přesně držíte typologii postav. K postavě Maďara – škoda, že mě nepřekvapil.

FZ: Temporytmus se ke konci první části začíná vléct, ale je to spíše ve struktuře textu. Soubor má velké štěstí na herecké osobnosti. Jen se mi zdá, že se začínáte trochu škatulkovat.

Herec: To škatulkování už i nám trochu vadí. Ty Tři sestry budeme už dělat jinak, bude jich asi šest. ☺

–ll–